

ВОНИ ВПІЗНАЛИ ЙОГО

РОДИННА МОЛИТВА

Великий піст і Великдень

2024

ШАНОВНІ РОДИНИ,

Ми зараз лише за кілька кілометрів від Єрусалиму.

Великий піст, який ми переживемо разом, об'єднані в молитві, має на меті підготувати нас до подій

В якому наші очі будуть спонукані пізнати Господа, який спасає,
В людині, яка помирає на хресті, як злочинець.

Можливо, спокуса полягала в тому, щоб поводитися як двоє учнів з Емауса

Які, розчаровані та налякані, повертаються назад,

Просто хочуть знайти притулок у заспокійливій буденності

Якого вони покинули, щоб слідувати за Ісусом із Назарету,

Могутній пророк у словах і вчинках.

Надія для мене і для кожного з вас полягає в тому, щоб мати стійкість Марії та жінок

Які вміють залишатися в найтемніші моменти, тримаючись за ту Любов, яка змінила їхні життя.

І кому буде дана радість першим побачити Воскреслого

Визнати його тим, хто ламав хліб за їхнім щоденним столом.

Гарної прогулянки,

+Vescovo Francesco

Великий піст – це зворотна дорога, яку потрібно зробити всім серцем, не відкладаючи на потім. Це подорож, яка включає в себе все наше життя, все нас самих. Настав час перевірити дороги, якими ми йдемо, знайти шлях, який веде нас додому, заново відкрити фундаментальний зв'язок з Богом, від якого все залежить. Великий піст – це не збір листівок, це розпізнавання, куди орієнтується серце.

Папа Франческо

Спонукані попередніми словами та натхненні Євангелієм учнів з Емауса, яке супроводжує нас у цьому душпастирському році, ми також вирушили в подорож. Нашим пунктом призначення буде Єрусалим, саме те місто, з якого вони їдуть, розчаровані й сумні; Проте ми зберігаємо фундаментальну динаміку: тобто спільні кроки з Ісусом, який часто ризикує бути чужим для нас, тому що це єдиний спосіб, яким ми можемо визнати Його Вчителем і Господом.

Через щоденну сімейну молитву, щоб ми могли жити, за допомогою брошури, яку ми тримаємо в руках, прагнемо, щоб Слово і Хліб стали основним обладнанням нашої подорожі, живленням кожного нашого кроку та нашого серця. Щодня нам пропонуються слова

для молитви та жести, які ми повинні робити разом, лише як дорослі, але також і з малими в домі, щоб ми могли знайти в собі сили залишатися, навіть коли все здається втраченим. Вміти розпізнати в тій розп'ятій людині Любов без міри, яка не втомлюється віддавати себе нам, «нерозумним і повільним серцем», але улюбленим Богом, прощеним і возз'єднаним у сопричасті з Ним.

Для того, щоб молитися якомога краще, ми пропонуємо відкрити два складені клапана всередині обкладинки та завжди тримати їх на виду під час сімейної молитви:

- ліворуч ми можемо знайти метод, який ми можемо зробити власним і який може супроводжувати нас навіть у інший час, крім Великого посту. Це також те саме, що пропонується дітям до підліткового віку щодо субсидії, призначеної для них.
- праворуч ми залишили повідомлення для всіх дітей, які будуть використовувати цей інструмент, щоб вони могли відчути активну участь у молитві.

МІСІОНЕРСЬКІ ПРОЕКТИ

Дорога Великого посту веде нас з плином часу до розпізнавання Господа, присутнього у світі, у братах у потребі, у хворих, у бідних: проекти, пов'язані, як завжди, з єпархіальними місіями, хочуть бути місцем визнання та конкретизацію нашої подорожі посту, щоб вона не була безплідною вправою самовладання, а приносила плоди нового життя.

БОЛІВІЯ

Місто С. Круз, економічна столиця Болівії, відзначається значним зростанням населення, яке стікається туди з сусідніх районів. Роль економічного капіталу експоненціально збільшує його привабливість. Деякі місіонери з Бергамо вже кілька років працюють у цій єпархії. Дон Алессандро Маненті, парафіяльний священник парафії Нуестра-Сеньора-де-Фатіма, на одній із головних артерій міста, бачить, що з кожним роком

зростає кількість молоді та дітей, які відвідують катехизацію для підготовки до Таїнств. Це викликає потребу розширення катехизаційних кабінетів, яких зараз лише три, до яких додається зал для спільних зустрічей. Наша допомога підтримує навчальну діяльність громади та виховання віри, допомагаючи молодим людям розпізнати присутність Господа на вулицях світу.

БЕРЕГ СЛОНОВОЇ КІСТКИ КУБА

У єпархії Бондуку, з якою Церква Бергамо має чудові стосунки співпраці (спочатку кілька священиків із Бергамо були послані як Fidei Donum, тепер деякі священики з Кот-д'Івуару вітаються в Бергамо), дон Франческо Орсіні, який був там невтомним місіонером, щедро присвячений найбільш бідним, незадовго до своєї смерті він розпочав проект будівництва нової церкви для своєї громади в селі Кутуба. Сьогодні робота йде швидко, на знак цього обміну між церквами, взаємного дару віри.

Тому ми хочемо зробити свій внесок у покриття даху, меблювання та оздоблення, щоб можна було завершити роботу і поставити церкву на службу громаді; мета полягає в тому, щоб завершити роботу з нагоди наближення п'ятдесятої річниці присутності священиків Бергамо в Кот-д'Івуарі.

Хоча це правда, що цегла не буде церкву, наша допомога дозволить спільноті знайти одне одного та розпізнати Ісуса, присутнього в ламанні хліба.

Соціальну ситуацію на Кубі, в тому числі завдяки міжнародним подіям останніх років, можна порівняти з м'ячем, який непоправно поставлений на похилу площину, який, тобто, ковзає все нижче і нижче.

Однією з багатьох надзвичайних ситуацій, які, на нашу думку, потребують особливої уваги, є брак медичних матеріалів: так, ліків, але також усіх пристроїв, необхідних для лікування пацієнтів у лікарні, що забезпечує мінімальний поріг гігієнічної безпеки (шприци, латексні рукавички, маски), алкоголь, бавовна тощо). Дуже часто буває так, що пацієнти, яких з будь-яких причин необхідно прооперувати, змушені дуже довго чекати через відсутність цих апаратів.

Наша допомога дозволить місіонерам на Кубі бути знаком Господньої турботи, визнаючи Його присутнім у хворих і страждаючих.

РАЗОМ

В

ТАЄМНИЦІ

ПОПІЛЬНИЙ
ТИЖДЕНЬ

Аркабас (Жан Марі Піро),
Він благас
Полотно, олія, приватна
колекція (Італія)

Сьогодні розпочинається час Великого посту:
брати участь у спільному святі на парафії.

Попіл, яким посипають голову, є ознакою нашого слабкого стану перед Господом і оновленого серця, яке знову починає подорож до Нього.

3 Євангелія від Matteo (6,1.6-6)

У той час Ісус сказав своїм учням: «Стережіться, щоб не виявляти вашої праведності перед людьми, щоб вони вам захоплювалися, інакше не буде вам нагороди від Отця вашого, що на небі.

Тому, коли молитесь, не будьте подібні до лицемірів, які в синагогах і на кутках майданів люблять молитися стоячи, щоб люди їх бачили. Істинно кажу вам: вони вже отримали свою нагороду. Натомість, коли ти молишся, увійди до своєї кімнати, зачини двері й помолись до Отця свого, що в таїні; і Отець твій, що бачить таємне, віддасть тобі».

Прочитаємо коментар до святкового Євангелія.

Євангеліє, яке розпочинає період Великого посту, взяте з «Нагірної проповіді» і позначається цим «приспівом»: Отець твій, що бачить таємне, віддасть тобі. Ісус протиставляє «таємницю», яку бачить лише Отець, «квадрату», який бачать люди. Бажання, щоб нас бачили, щоб нами захоплювалися, щоб нас хвалили, зрештою відволікає нас від того, що справді має значення, а саме від погляду Отця. Бажання визнання заважає нам розпізнати Господа, присутнього в таємниці сердець. Нехай період Великого посту стане нагодою вимкнути прожектори на собі, щоб увімкнути внутрішнє світло, визнаючи себе улюбленими та цінними в очах Бога.

Помолимося разом, кажучи: **Отче, допоможи нам розпізнати Тебе.**

Ми хотіли б зустрітися з Тобою,
але занадто часто наші очі зосереджені лише на собі. **Рит.**

Нам часто хочеться, щоб нами захоплювалися і хвалили, бути кимось
і це відволікає нас від пошуку Тебе. **Рит.**

Це в таємниці нашого серця, що ми можемо зустріти тебе,
але там не завжди легко жити. **Рит.**

Ставимо порожню тарілку в центр столу,
беремося за руки
і один молиться за всіх наступними словами.

Ми дякуємо Тобі, Господи, за їжу, яку Ти нам даєш.
Ми поставили порожню тарілку
як вияв бажання
вітати Тебе за нашим столом.
Ми розуміємо, що для того, щоб впізнати тебе у нашому житті
ми повинні видалити все з наших сердець
багато речей, які його обтяжують.
Одночасно ми хочемо наповнити цю тарілку
жестів ділитися з братами, які ти нам даєш,
і в якому ти присутній.
Допоможи нам у цій великопісній подорожі
і дозвольте нам справді познайомитися з Тобою.
В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа.
Амінь.

Якщо є діти, ми поділяємо зобов'язання, запропоновані на сторінці. 17.

Ми закінчуємо наш день, збираючись разом для молитви на добраніч.

Помолимося разом, кажучи: **Отче, що бачить таємне, вислухай нас.**

Господи, Твоє Слово допомагає нам зрозуміти, наскільки ми уважніші до «площі», до того, що говорять люди, ніж до тиші, в якій чуємо Твій голос. Допоможи нам звернути увагу. **Рит.**

Навіть у молитві та пості, до яких ми запрошені, ми ризикуємо бути більш уважними до зовнішності, ніж до глибини серця. Допоможи нам вибрати розсудливість. **Рит.**

Господи, Ти любиш нас і даєш нам необхідне. Дай нам серце, здатне прийняти найнеобхідніше для життя, побачити тебе і зрозуміти, наскільки ми цінні в твоїх очах. **Рит.**

Господи, допоможи нам зустрітися і звернути Твій погляд на братів, яких Ти ставиш поруч із нами, у сім'ї та житті, щоб ми могли впізнавати Тебе й любити в них. **Рит.**

Читаємо коментар до твору, обраного для супроводу Попільного тижня.

Впираються на лікті.
Аркабас називає цей образ «благанням».
І все ж ці руки стиснуті, але не спазматично, стиснуто, відчайдушно. Вони ніби малюють легке переплетення пальців, які ніби рухаються, що виражає ставлення довіри, впевненої надії. Ці руки ніби промовляють до Господа. Я молюся, Господи, щоб поговорити з тобою. Ти знаєш, що в мене на серці, ти знаєш, що я хотів би тебе попросити, про що я тебе прошу. Чому, Господи, так важко сказати «нехай буде воля Твоя», коли біль великий і

страх стискає серце. Ось чому я не говорю, я просто беру руки і стою тут, перед Тобою, мовчки, таємно, слухаю.
Тому що я довіряю Тобі, Господи. Я довіряю тобі завжди.
Ісус багато разів казав нам, що там, нагорі, ми маємо Отця, точніше, Батька, люблячого і уважного. Тому ми знаємо, що жест цих рук (і всі молитовні жести наших рук) досяг серця Бога, який слухає, огортає, любить (як золото, що обіймає ці руки). А потім відповідає.

Тепер давайте подивимося на зображення і дозволимо себе спровокувати те, що воно говорить кожному з нас.

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

Якщо ви ще цього не зробили, перейдіть до зворотного боку брошури та відкрийте кришку, щоб дізнатися, як молитися з маленькими вдома. Наприкінці кожного тижня буде сторінка, присвячена молитві з ними!

Ми, як попіл, Господи: крихкі перед Тобою.
Цього Великого посту ми хочемо взяти важливе зобов'язання: змінити нашу погану поведінку та молитися до тебе щодня. Допоможи нам у цій подорожі!

Наприкінці тижня розфарбуйте символ олівцями, щоб позначити етап подорожі!

З псалма 50

Помилуй мене, Боже, у великій любові Твоїй;
У своїй милості зітри мої провини.
Очисти мене від усіх провин,
Очисти мене від мого гріха.
Я винна і визнаю це,
Мій гріх завжди переді мною.
Тобі одному я згрішив;
Я діяв проти твоєї волі.
Коли ти засуджуєш, ти справедливий,
Твої речення зрозумілі.
Серце чисте створи в мені, Боже;
Дай мені оновлений непохитний дух.

Моліться в серці...

Господи,
Торкатися попелу –
все одно, що нічого не торкатися.
Лише один вдих і він летить.
Попіл нагадує нам, що ми в посту,
Змінити те, що не так
В нашому житті,
Відганяти зло
І знайти тебе знову, Ісусе.
Супроводжуй нас у цій подорожі.
Амінь.

Під час освячення столу

Ми тут, перед накритим столом... Протягом цих сорока днів Церква просить нас постити: також відмовитися від їжі, особливо ненажерливої чи зайвої, щоб показати, що ми намагаємося зректися гріха. Тому цього тижня відмовтеся від солодощів і не їжте лише з жадібності.

РАЗОМ У СПОКУСІ

ПЕРШИЙ
ТИЖДЕНЬ

Аркабас (Жан Марі Піро),
Спокуса Ісуса в пустелі,
Полотно, олія, церква Святого
Гуга де Шартрез – Ізер.

18

Неділя 18 лютого

3 Євангелія від Марка (1, 12-15)

У той час Дух повів Ісуса в пустелю, і він пробув у пустелі сорок днів, спокушуваний сатаною. Він був із дикими звірами, і ангели служили йому. Після арешту Івана Ісус пішов у Галілею, проголошуючи Євангеліє Боже, і сказав: «Час сповнився, і Царство Боже близько; навернутися і повірити в Євангеліє».

Помолимося разом, кажучи: **Господи, допоможи нам у спокусі.**

Ви пішли в пустелю і зазнали спокуси.
Ваш спосіб боротьби з цим показує нам шлях вперед. **Рит.**

Нас надто часто приваблює те, що здається казковим,
Але насправді це не робить нас щасливими. **Рит.**

Супроводжуй нас у тиші пустелі, де ми можемо вибрати те, що робить
наше життя шедевром, для якого ти нас створив. **Рит.**

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

19

Прочитаємо коментар до святкового Євангелія.

Дух, який зійшов на Ісуса під час Хрещення, тепер штовхає його в пустелю, щоб у випробуванні він відчув, що є улюбленим Сином. Визнання синівства Ісуса під час спокуси не є таким миттєвим і вимагає вміння розглядати пустелю як місце зустрічі з Богом. Перший тиждень Великого посту є запрошенням увійти в пустелю з єдиною впевненістю бути улюбленими дітьми: це умова для того, щоб у випробуваннях і спокусах розпізнати можливість зростати в довірливій відданості в руках Бога.

Помолимося разом, кажучи: Господи, від усякого зла нас визволи.

Дух веде Ісуса в пустелю, де Він змагається зі злом. Ми теж переживаємо це багато разів. **Рит.**

Ісус навчав нас, що спокус не можна уникнути, а долати. Приєднуйдо нас у цій боротьбі. **Рит.**

Спокуса – місце вибору. Допоможи нам вибрати тебе, хто дорога. **Рит.**

Ми читаємо літературний текст і коментар до нього як чергову провокацію на спокусу.

Вони досягли половини шляху, коли лисиця, раптово зупинившись, сказала ляльці: «Ти хочеш подвоїти свої золоті монети?» «Що означає?». — Ти хочеш зробити з п'яти жалюгідних паєток сто, тисячу, дві тисячі? «Будемо сподіватися! А манера?» «Шлях дуже легкий. Замість того, щоб йти додому, ви повинні піти з нами.(...) Ви повинні знати, що в країні сипух є поле, яке всі називають Поле Чудес. Ти робиш у цьому полі невелику ямку і вкладаєш туди , наприклад, золота

паєтка. Потім засипаєте яму трохи землею, поливаєте двома відрами фонтанної води, зверху сипете дрібку солі і ввечері спокійно лягаєте спати. Тим часом, протягом ночі цукіно проростає і цвіте, а наступного ранку, коли ви встаєте, повертаючись на поле, що ви бачите? Ви знаходите гарне дерево, повне золотих монет (...). «О, яка гарна річ!» — крикнув Піноккіо, танцюючи від радості

(Карло Коллоді, Пригоди Піноккіо)

Ідея проста: уникнути зобов'язань, повторень, часто нудного повсякденного життя, яке складається з сімейних стосунків, школи, роботи та багатьох інших завдань. Клацання пальцями, і наші мрії здійснюються: максимум продуктивності, мінімум зусиль. Ісус, однак, не піддається лестоцям диявола, бо знає, що життя людини завершується щоденною працею. І Він вирішив врятувати нас, розділивши наше існування. Не шукаючи легкого успіху.

І що ми обираємо натомість?

Ми закінчуємо наш день, збираючись разом для молитви на добраніч.

Помолимося разом,
співаючи приспів Тезе:

*Без проблем, без розширення.
Quien a Dios не має до цього
відношення.*

*Без проблем, без розширення.
Тільки Бога достатньо.*

*Ніщо не заважає, ніщо не лякає.
Хто має Бога, тому нічого не
бракує.*

Одного Бога достатньо.

Щоб прослухати,
введіть QR-КОД

Спокуса – це слово, яке звучить для нас
далеким або втомливим: зло завжди знаходить
найпривабливіші шляхи, щоб населяти світ і бути
обраним нами, людьми. Допоможіть нам викрити
його. **Рит.**

Наш гріх полягає в тому, щоб зробити ідола з того,
що нам подобається, майже нового бога. Але
в нашому серці немає місця для всього: або ти
помістишся, або кумири помістяться. Допоможіть
нам обрати вас. **Рит.**

Ідол здається нам близьким, можливим і
задовольняє всі наші бажання, але це лише
видимий спокій, майже як наркоз, який віддаляє
нас від реальності. Допоможи нам залишатися в
неспокої. **Рит.**

Ти, Господи, здається далеким, мовчазним і
безособливим, бо наближаєшся до тих, хто щирим
серцем шукає Тебе. Візьми нас із собою в тишу
пустелі, щоб ми впізнали твій голос. **Рит.**

Ставимо свічку в центрі столу,
Беремося за руки
І один молиться за всіх наступними словами.

Ми дякуємо Господу за цю їжу.
У цій дорозі Великого посту,
Почався знаком праху
І яка приведе нас до зустрічі з тобою Воскреслим на Великдень,
Допоможи нам воскреснути з попелу,
Від поразок, від розгубленості,
До хорошого життя,
Яка хороша їжа, яку ви нам даєте.
Дай нам силу подолати всяку спокусу.
В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа.
Амінь.

Якщо є діти, ми поділяємо зобов'язання, запропоновані на сторінці. 27.

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

Давайте послухаємо свідчення с. Махлет, еритрейської черниці сестер-урсулянок Гандіно

Ісус «загнаний у пустелю» долає спокусу, тому що Отець з Ним; еритрейський народ із великою традицією віри та неспокоїною історією живе смирено завдяки великій вірі в Бога та численній молитві. Він доручає себе Богові Отцю, живучи з вірою, у скорботі. Спокуса втекти до «землі обітованої» завжди є дуже великою перед обличчям величезної бідності, голоду, спраги та драми сімей, у яких забирають дітей, щоб відправити їх на війну; якщо батьки не віддають своїх дітей, будинок експропріюється і в сім'ї нічого не залишається. Монахи стоять поруч зі своїм народом, молячись і ділячись тим «малим», що кожен має, довіряючи себе з великою надією Провидінню.

Завершуємо молитвою «Радуйся, Маріє», щоб довірити їй усі родини, які опинилися в ситуації страждання.

Прочитаймо коментар до твору, обраного для супроводу першого тижня Великого посту.

Ісус починає свою місію, відходячи. Він віддаляється від дому, від села, від знайомих людей. Він іде сам, і Дух веде його в пустелю. Євангеліє від Марка не зупиняється на тривалому періоді життя Ісуса в пустелі. Аркабас показує нам спокусу влади і малює диявола на вершині його могутності: темне людське обличчя з видатним носом, тваринний гребінь, але явно людські руки, м'які, майже легкі, готові зігнути, вказати, підкреслити переконливі слова і жести. Обличчя Ісуса трохи розпливчате, його очі майже порожні, ніби він дивився і шукав у собі – а отже, в самій природі Бога, у Слові, у Писаннях – точні слова, щоб відповісти на спокусу ворог. Його обличчя безтурботне й спокійне, як у диявола напружене та зосереджене. Замість того, щоб підняти Ісуса і показати йому

всі царства землі, диявол з легкої руки тримає карту світу і на ній вказує країни світу, які він міг би йому «віддати». А тим часом він говорить, і говорить, і говорить, щоб переконати Ісуса, змусити його піддатися, щоб запобігти тій місії, яка, якби вона була виконана, значно ускладнила б його мрію перемогти світ злом. І слова його — як згря тарганів, вошей, тарганів... істот, які в людини взагалі асоціюються з чимось негативним, злим, з чимось огидним, але й чого варто боятися. Руки Ісуса, які, як і Його тіло, як і Його обличчя, ніби зроблені з піску пустелі, в якій Він прожив свій «Великий піст» перед тим, як об'явитися, об'єднані в жесті молитви, бо тільки в ньому Він знайти в собі сили протистояти.

Тепер давайте подивимося на зображення і дозволимо себе спровокувати те, що воно говорить кожному з нас.

Наприкінці тижня розфарбуйте символ олівцями, щоб позначити етап подорожі!

Скільки спокус у нашому житті: відволікатися, коли з нами розмовляють, не робити домашнього завдання, думати тільки про себе... Це небезпеки, які віддаляють нас від Тебе, Господи; допоможи нам дотримуватися Твого Слова, Твого вчення, бути вірними Тобі.

З псалма 50

Помилуй мене, Боже, у великій любові Твоїй;
У своїй милості зітри мої провини.
Очисти мене від усіх провин,
Очисти мене від мого гріха.
Я винна і визнаю це,
Мій гріх завжди переді мною.
Тобі одному я згрішив;
Я діяв проти твоєї волі.
Коли ти засуджуєш, ти справедливий,
Твої речення зрозумілі.
Серце чисте створи в мені, Боже;

Моліться в серці...

джентльмен,
скільки небезпек навколо нас.
Нас приваблює багато чого,
часто марний і з багатьма вадами.
Допоможи нам утриматися від спокус,
щоб не робити завжди тих самих помилок.
Нехай Твій Дух допоможе нам триматися подалі
від усякої злої спокуси. Амінь.

Під час освячення столу

Ми тут, перед накритим столом... За столом нас часто спокушає те, що нам найбільше подобається.

Цього тижня я обіцяю відмовитися від усього непотрібного, не влаштовуючи істерик, щоб отримати бажане.

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

СЛУХАЄМО РАЗОМ

ДРУГИЙ
ТИЖДЕНЬ

Аркабас (Жан Марі Піро),
Воскресіння,
деталь *La petite suite* чорно-золотого кольору
Полотно, олія, приватна колекція Arcabas
(Франція)

3 Євангелія від Марка (9,2-7)

У той час Ісус узяв із собою Петра, Якова та Івана і повів їх на високу гору самих, самих. Він преобразився перед ними, і його одяга стала сліпучою, дуже білою: жоден повніший на землі не міг би зробити її такою білою. І явився їм Ілля з Мойсеєм і вони розмовляли з Ісусом. Взявши слово, Петро сказав Ісусу: «Равві, добре нам тут бути; зробимо три кущі: одну для тебе, одну для Мойсея і одну для Іллі». Власне, він не знав, що сказати, бо вони були налякані. Надійшла хмара і закрила їх своєю тінню, а з хмари почувся голос: «Це Син Мій Улюблений, Його слухайтеся!».

Помолимося разом, кажучи: **Отче, допоможи нам слухати Твого Сина.**

У шаленому повсякденному житті, яким ми живемо, наш погляд опущений і стурбований тим, що потрібно зробити, але наскільки нам потрібні слова, які вражають. **Рит.**

Щоб слухати Твоє Слово серед тисяч, які щодня лунають у твоїх вухах, потрібен час і тиша, які важко знайти. **Рит.**

Ми не хочемо відмовлятися від того, щоб знайти моменти, щоб піднятися на високу гору, де ми зможемо зустрітися з вами та виявити, що ми теж улюблені діти. **Рит.**

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

Прочитаємо коментар до святкового Євангелія.

Преображення Ісуса залучає учнів дуже глибоко: їхні очі засліплені, їхні серця вражені. Але передусім Отець рекомендує слухати, щоб Ісуса визнали як улюбленого Сина. Без слухання ніщо з побаченого чи сприйнятого не засвоюється: усе минає і, зрештою, не має впливу. Великий піст – це літургійна пора, яка більше за будь-яку іншу нагадує про першорядність слухання, а отже, тиші та внутрішності. Без слухання неможливо бути учнем Ісуса.

Помолимося разом, кажучи: **Господи, підтримай нас своїм Словом.**

Іноді нам дарують особливі моменти, які змушують сказати, як П'єтро: «Нам тут добре бути; зробимо три хатки». **Рит.**

Реальність закликає нас спуститися з гори, щоб перенести те, що ми пережили, у щоденне життя. **Рит.**

Воно освітлює наш шлях з усіма його запитаннями та невизначеністю, допомагаючи нам плекати красу та добро, які ми відчуваємо. **Рит.**

Ми читаємо художній текст і коментар до нього як подальшу провокацію на слухання.

Те, що маленька Момо вміла робити краще за інших, — це слухати. Не тому, що він сказав або запитав щось, спрямоване на те, щоб спрямувати інших на Дуже мало людей дійсно вміють слухати. І ці ідеї, ні; вона просто стояла й слухала з те, як Момо вміла слухати, було абсолютно великою увагою й нестримним інтересом. унікальним способом. Момо вміла так слухати, що в голову раптом приходили дуже розумні

(Майкл Енде, Момо)

Книга для дітей (і не тільки) Момо торкається проблеми часу, вкраденого «сірими чоловічками», які таким чином забирають у людини ідентичність. Однак проти їхніх змов існує зброя, яка живить час: слухання. Це дозволяє вам піти вглиб, протистояти фрагментації та не втратити ваше існування. Особливо, якщо, дотримуючись порад Євангелія, ми вітаємо слово, здатне жити і відкривати нас до життя, до інших і до нашої власної таємниці. **Які слова живлять нас і змушують відчувати себе коханими?**

Ми закінчуємо наш день, збираючись разом для молитви на добраніч.

Помолимося разом,
співаючи приспів Тезе:

*De nocte mi будемо, de nocte,
Щоб зустрітися з джерелом,
Лише місце нашого світла,
Тільки sed nos alumbra!*

Вночі підемо, вночі
Щоб зустрітися з джерелом.
Тільки спрага веде нас,
Тільки спрага веде нас.

Щоб прослухати,
введіть QR-КОД

Ісусе, Ти є улюбленцем Отця, останнє і остаточне слово Бога, звернене до людини. У тобі порятунок для кожного з нас. **Рит.**

Ісусе, Ти є обличчям людини, повною реальністю того, для чого Бог створив нас і продовжує любити нас, незважаючи на наші незліченні та постійні падіння. **Рит.**

Подібно до того, як у Петра, Якова та Івана після сьйва преображення настала таємнича тиша хмари, яка дозволила почути голос Отця, так і наше споглядання поступається місцем слуханню. **Рит.**

Слухання Твого Слова входить у наше життя і перетворює його на відблиск Твого світла, щоб кожен, хто бачить нас, міг зрозуміти, що Твоє Слово є тим, що дає життя. **Рит.**

Ставимо запалену свічку і Біблію в центрі столу,
беремося за руки
і один молимося за всіх наступними словами.

Дякуємо Господу за їжу і Слово, яке Ти нам даєш.
Про хліб і про Твоє Слово
це дві їдальні, які ви надаєте нам
для нашого харчування.
Усвідомте нам їх важливість,
скільки вони подарунок
для кожного чоловіка і жінки,
щоб його життя могло бути перетворене любов'ю.
Любов поділитися з усіма братами,
зокрема, з тими, кому це найважче прийняти.
Підтримайте нас у цій братерській праці.
В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа.
Амінь.

Якщо є діти, ми поділяємо зобов'язання, запропоновані на сторінці. 37.

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

Давайте послухаємо свідчення Вальтера, мирянина Fidei
Donum у Кот-д'Івуарі

Щоб бути правдою, вислуховування має проникати прямо в серце і похитнути ваш душевний спокій: це має викликати у вас дискомфорт і змушувати вас намагатися поставити себе на місце іншої людини. З мого досвіду під час місії, серед найбільш значущих історій – 15-річний Раматулаї: у віці 9 років через хворобу він набув глибокої глухоти. Ми зустрічаємося з нею, відкриваємо її приховані таланти, повертаємо її до школи; ми шукаємо спосіб повернути це завтра. Після досліджень, тестів, оцінок, довгоочікувана новина: можна оперувати. Політ до Італії за кохлеарним імплантом знову дає надію. Раматулай знову чує, це прекрасно! З 9 до 15 років для Раматулая була повна тиша, яка звучала в його очах і в його серці. Сонячне світло його мовчання перемагало, бо воно навчило нас справжнього значення вміння слухати.

Ми закінчуємо молитвою
«Радуйся, Маріє», щоб
довірити їй усіх дітей та їхні
мрії.

Прочитаймо коментар до твору, обраного для супроводу другого тижня Великого посту.

Таким чином, через три дні Ісус воскрес. Наодинці, ще раз. Нікого немає (тільки воїни, які, однак, міцно сплять), тому що ніхто не міг дивитися на славу Божу Аркава показує нам Ісуса, який виходить із гробу, живий і славний. Перевернута кришка лише трохи розтягнута за його плечима, очевидно, надто крихка, щоб витримати силу цієї події. Одна нога (все ще тілесна, все ще людська) лежить на землі, руки спрямовані вгору, Ісус дивиться на нас в очі, і Його очі зроблені зі світла, очі, які дозволяють величезному світлу, яке позаду, просвічувати, яке є всередині його. Ісус повертається до Отця. Але він повертається до Отця не лише духом: Він також робить це зі своїм тілом, зробленим із кісток, плоті та крові; складається з радощів і труднощів життя кожної людини. Тому що тоді, наприкінці часів, ми теж досягнемо цього,

Тепер давайте подивимося на зображення і дозволимо себе спровокувати те, що воно говорить кожному з нас.

нашим тілом і нашою душею.

І так завершилася історія спасіння. Воно пропонується кожному з нас, доки ми хочемо бути спасеними, доки приймаємо спасіння. Аркабас розповів нам прекрасну історію, яка належить нам і всьому людству. Це наше минуле, наше сьогоднішнє і наше майбутнє. У нижньому правому куті художник розповідає нам, на маленькому театрі з червоного та золота, виконання цієї історії. Тому що ця теж, як і всі історії, має свій висновок, можливо. Ісус помер, потім воскрес і повернувся додому. На щойно опущеній завісі маленький хрест, який є Ісусом, обіймає: Отець і Дух обіймають і вітають Сина, який повернувся; незабаром, дуже скоро, форма Бога знову буде цілою. Та форма, яка є Богом у Його повноті, у Його Трійці.

Наприкінці тижня розфарбуйте символ олівцями, щоб позначити етап подорожі!

Щодня ми постійно чуємо тисячі голосів, тисячі звуків, але насправді не слухаємо тих, хто любить нас і піклується про нас. І передусім ми не завжди слухаємося Твого голосу, Господи! Давайте слухати Слово Боже, щоб бути готовими йти разом з вами.

З псалма 50

Помилуй мене, Боже, у великій любові Твоїй;
У своїй милості зітри мої провини.
Очисти мене від усіх провин,
Очисти мене від мого гріха.
Я винна і визнаю це,
Мій гріх завжди переді мною.
Тобі одному я згрішив;
Я діяв проти твоєї волі.
Коли ти засуджуєш, ти справедливий,
Твої речення зрозумілі.
Серце чисте створи в мені, Боже;

Моліться в серці...

Господи Ісусе,
Цього Великого посту
Ми покликані більше вас слухати.
Це Євангеліє, яке ми повинні почути,
Не те, що відволікає нас від вас.
Допоможи нам зробити твоє Слово відгуком,
Слухати її, особливо під час катехизації та на Месі,
І щоб це увійшло в наші серця. Амінь.

Під час освячення столу

Ми тут, перед накритим столом... У Євангелії цієї неділі голос Божий каже нам слухати Ісуса. Спробуйте вимовити фразу з Євангелія, яку ви пам'ятаєте, і скажіть, чому вона вас вразила, перш за все: що ця фраза говорить вам про Бога? І запросіть тих, хто їсть з вами, зробити те саме.

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

РАЗОМ В ОБУРЕННІ

ТРЕТІЙ
ТИЖДЕНЬ

Аркабас (Жан Марі Піро),
Вигнання купців із храму
Полотно, олія, церква
Святого Гуга де
Шартрез – Ізер

3 Євангелія від Івана (2,13-17)

Наближалася юдейська Пасха, і Ісус пішов до Єрусалиму. Він знайшов у храмі людей, що продавали волів, овець і голубів, і сиділи там міняйли. Тоді він зробив бича з мотузок і вигнав усіх із храму, а також овець і волів. Він кинув гроші міняйлів на землю і перевернув їхні лавки, а продавцям голубів сказав: «Заберіть це звідси і не робіть із дому Отця мого ринок!». Його учні згадали, що написано: «Ревність до дому Твого пожере мене».

Помолимося разом, кажучи: **Господи, наверни серця наші.**

У всі часи, коли наша молитва діє як продаж, а не як справжня зустріч з вами. **Рит.**

За всіх часів, коли під час наших літургій ми ризикуємо залишати вас на задньому плані, більше стурбованих нашими словами та зовнішніми жестами. **Рит.**

За всі часи, коли наше серце настільки переповнене повсякденними речами, що ми не можемо визнати тебе найціннішим скарбом. **Рит.**

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

Прочитаємо коментар до святкового Євангелія.

Ісус робить пророчий жест в Єрусалимському храмі. Євангелист Іоан повертає його до початку свого Євангелія, бажаючи таким чином продемонструвати, що це також «програмний» жест. Ісус прийшов не для того, щоб «залишити нас самих» у якомусь тихому житті, де все втрачає свою актуальність. Обурення Ісуса – це «добра новина», це саме Євангеліє, оскільки любов, якщо вона автентична, вимагає правди. Розпізнати Ісуса в обуренні означає відкрити наші очі на численні несправедливості та зловживання, які руйнують стосунки між людьми, а отже, і з самим Богом.

Помолимося разом, кажучи: **Господи, навчи нас обурюватися.**

Як Ти вигнав купців із храму, так і Ти просиш нас відкинути все, що є несправедливість. **Рит.**

Через годину продавці могли відновити свою діяльність у храмі, наче нічого не сталося. Нехай з нами так не буде. **Рит.**

Пробуди нашу віру, запусти нашу свободу, зміцни нашу надію на Тебе, навіть коли світ намагається віддалити нас від Твого плану добра. **Рит.**

Ми читаємо художній текст і коментар до нього як подальшу провокацію на слухання.

Ти все ще той, хто з каменем і пращею,
людина мого часу. Ти був у кабіні,
зі злими крилами, сонячний годинник смерті,
Я бачив тебе - у вогняній колісниці, біля шибениці,
на тортурні колеса. Я бачив тебе: це був ти,
з вашою точною наукою, переконаною винищити,
без любові, без Христа. Ти знову вбив,
як завжди, як батьки вбивали, так і вбивали
тварини, які побачили вас вперше. (...)

(з поеми «Людина мого часу» Сальваторе Квазімодо)

Опублікована після Другої світової війни, ця поема, про яку ми повідомляємо деякі вірші, з гіркотою зазначає, що, незважаючи на прогрес, людина все ще має в собі жорстокість і лютість давніх часів, як, наприклад, останні сценарії війни в Україні та Газі, які вони показали. Нехай і ми приєднаємося до обурення поета, який двічі повторює «Я бачив вас» у викривальному тоні, щоразу, коли ми бачимо красу, чесність і життя, роздавлене зарозумілістю та насильством. **Які ситуації вже викликали обурення в нашому житті? Що викликає в нас це почуття?**

Ми закінчуємо наш день, збираючись разом для молитви на добраніч.

Помолимося разом,
співаючи приспів Тезе:

*Благослови, душе моя, Господа і
благослови ім'я святе Його.
Благослови, душе моя, Господа,
Він визволяє мене від смерті.*

Благослови, душе моя, Господа і
благослови ім'я святе Його.
Благослови, душе моя, Господа, Він
визволяє мене від смерті.

Щоб прослухати,
введіть QR-КОД

Зверніть свій погляд на найпотемніші куточки
нашого серця, де ми ховаємо наші найсерйозніші
турботи і найбільчіші турботи, ті, що забирають
спокій і спокій, ті, які змушують нас коливатися у вірі
і віддаляють нас від Тебе. **Рит.**

Пролий світло і розпізнай, очисти і звільни наші
серця від того, що ми намагаємося залишити
позаду, але що також пригнічує нас і не дозволяє
нам зустрітися з тобою в повній мірі. **Рит.**

Нехай наше серце буде домом хвали та співу.
Нехай вона буде сповнена світла, відкрита для
слухання, багата лише тобою. Нехай наша радість
від вас буде заразною, щоб інші могли вас зустріти.
Рит.

Відвідайте нашу спільноту. Знищує будь-який корінь
зздрості, суперництва чи суперечки в зародку.
Нехай ваша присутність принесе лагідність,
смирення, співчуття, здатність віддаватися один
одному. **Рит.**

Ставимо запалену свічку і образ Ісуса в центрі столу,
беремося за руки
і один молимося за всіх наступними словами.

Господи, ми хочемо подякувати Тобі за їжу, яку Ти нам даєш.
Євангельський уривок, в якому ви виганяєте купців із храму
ми були дуже вражені.
Те, що вони зробили, мало бути дуже серйозним!
Насправді вони приділили стільки уваги жертвам
заради вас,
але про тебе забули...
Сьогодні ми не хочемо робити, як вони,
але поставити вас у центр нашого столу
і нашого життя, сьогодні і завжди.
Підтримайте нас у цьому відношенні.
В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа.
Амінь.

Якщо є діти, ми поділяємо зобов'язання, запропоновані на сторінці. 47.

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

Давайте послухаємо свідчення монаха Євгеніо, єпископа Пандо в Болівії

Джунглі Амазонки – це дім, де люди жили завжди: одні там народилися, інші туди прибули. Це їхній дім; але вони прекрасно знають, що «це не їхнє»! Бог «отримав» лише місце їх проживання, і навіть ліс тоді є «дім Божий», храм його слави!

І тому вони не можуть зрозуміти тих, хто робить з цього ринок, продаючи і знищуючи, безмежно і з презирством до природи, тварин і людей. Досить згадати смерті серед захисників лісу від Чіко Мендеса до сестри Дороті Станг. Через байдужість політиків та утиски економістів за останні 10 років було вбито 1700 захисників спільного дому, яким є ліс. Як не обурюватися?

**Ми завершуємо молитвою
“Богородице Діво щоб доручити їй
опіку над спільним домом і всіма
причинами обурення. які збурюють
наше сумління і наші серця.**

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

ЗАСВІДЧУЄМО

Прочитаймо коментар до твору, обраного для супроводу третьої седмиці Великого посту.

Аркава бере нас із собою до храму в той самий момент, коли Ісус розв'язує свій бунт проти нешанобливого та неправильного управління священним простором. І нам здається, що ми справді там, що ми чуємо голос Ісуса, який гучно підноситься проти тих, хто оскверняє Храм, що ми чуємо шипіння мотузкового батога, яким Він перевертає одну за одною стійла купці та міняйли.. Ми бачимо, як падають столи та стільці, коливається контейнер для грошей, а багато монет падають на землю. Ми бачимо мотузковий батіг Ісуса, а також бачимо прямо біля його ніг змія, що ковзає, перш ніж його вдарити. Змій – зло – яке знайшло своє місце навіть у просторі, відведеному для Господа та його вірних. Який намагався замінити Бога богом грошей... і досяг успіху до приходу Ісуса. Здається, ми теж чуємо звуки: глухий звук

Тепер давайте подивимось на зображення і дозволимо себе спровокувати те, що воно говорить кожному з нас.

падіння меблів і дзвін грошей, що сповзають на підлогу з перекинутих столів ; а також ревіння та блявання тварин, яких вигнали і яких власники, звичайно, намагаються відновити, щоб якомога швидше вивести їх.

А ще є голуби, яких традиційно приносили бідняки. Троє з них вилетіли зі своїх перекинутих і відкритих кліток, і в одного з трьох, найвищого, крило закривавлене. Саме на неї Ісус дивиться своїм напруженим і трохи переляканим людським оком, тоді як інше око, око Ісуса-Бога, виражає усвідомлення.

Зрештою, Ісус йде. І ми, здається, бачимо, як торговці переставляють кіоски, повертають тварин на їхні місця, повертають у роботу міняйли. Через короткий час все повернеться на круги своя. Бо ще не готові священики і народ, купці і народ, Єрусалим і весь світ.

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

Наприкінці тижня розфарбуйте символ олівцями, щоб позначити етап подорожі!

Який потворний предмет ти використав, Господи... ти, мабуть, дуже розгнівався на тих торговців і тих, хто був із ними у храмі. Але передусім розчаровані, обурені їхньою поведінкою. Навіть я в церкві часом не правильно поведжуся... Вибачте мене за всі випадки, коли я не роблю так, як треба.

З псалма 50

Помилуй мене, Боже, у великій любові
Твоїй;
У своїй милості зітри мої провини.
Очисти мене від усіх провин,
Очисти мене від мого гріха.
Я винна і визнаю це,
Мій гріх завжди переді мною.
Тобі одному я згрішив;
Я діяв проти твоєї волі.
Коли ти засуджуєш, ти справедливий,
Твої речення зрозумілі.
Серце чисте створи в мені, Боже;

Моліться в серці...

Господи Ісусе,
у храмі, домі Бога, вашого Отця,
ніхто не був зайнятий молитвою.
А ти всіх батогом погнав.
Допоможи мені бути вірним Тобі в молитві
на цій дорозі Великого посту,
не віддаючи перевагу речам
що забирає мене від тебе. Амінь.

Під час освячення столу

Ми тут, перед накритим столом... У Євангелії цієї неділі розповідається про те, що Ісус розгнівався на те, як люди поводитися в Божому домі. Пробачення за те, коли він розгнівався на нього.

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

РАЗОМ В ПРАВДІ

ЧЕТВЕРТИЙ
ТИЖДЕНЬ

Аркабас (Жан Марі Піро),
Розп'яття на с

Деталь La petite suite чорно-золотого кольору
Полотно, олія, приватна колекція Arcabas
(Франція)

3 Євангелія від Івана (3,14-18)

У той час Ісус сказав Никодиму: «Як Мойсей воскресив змія в пустелі, так мусить воскреснути Син Людський, щоб кожен, хто вірує в Нього, мав життя вічне. Насправді Бог так полюбив світ, що віддав Сина Свого Єдинородного, щоб кожен, хто вірує в Нього, не пропав, але мав життя вічне. Насправді Бог не послав Свого Сина у світ, щоб засудити світ, але щоб світ спасся через Нього. Хто вірує в Нього, не буде осуджений; Кожен, хто чинить правду, йде до світла, щоб виявилось, що вчинки його вчинені в Бозі».

Помолимося разом, кажучи: **Господи, виберемо світло.**

Ти закликаєш нас до світла, щоб показати нам правду, але, виставляючи нас на світло, також з'являються наші тіні. Допоможіть нам довіряти вам.
Рит.

Знати правду означає розпізнавати багато масок, які ми вирішили носити для зручності. Дай нам сміливості їх усунути.
Рит.

Твоє світло прожене темряву, Твоя правда звільнить нас і свобода зробить нас щасливими.
Рит.

Прочитаємо коментар до святкового Євангелія.

З перших рядків Євангелія від Іоанна стверджується, що Ісус є правдивим світлом, яке, приходячи у світ, освітлює кожну людину. Світло має боротися з темрявою і вступає з нею в конфлікт: світло, освітлюючи, «выводить на світло» і «творить правду». А це не завжди так приємно сприймати! Визнати Ісуса в правді означає зняти численні маски, які ми носимо, щоб справді приховати, ким ми є. Але тільки правда робить вас вільними і тільки свобода робить вас щасливими. Великий піст є сприятливим, сприятливим часом, щоб творити правду в собі, освітлювати нашу темряву, відкривати Ісуса як правдиве світло.

Помолимося разом, кажучи: **Господи, просвіти нас своєю любов'ю.**

Ти запрошуєш нас підняти свій погляд на Сина людського, який став на хресті, щоб мати життя, яке не вмирає. **Рит.**

Ви вимагаєте від нас не стільки дивитися на розп'яття, що висять на стіні, скільки визнавати Бога з широко розкритими руками. **Рит.**

Допоможи нам дозволити Тобі приймати і любити нас, бо ми теж живемо піднесено, переповнені Твоєю любов'ю. **Рит.**

Ми читаємо художній текст і коментар до нього як подальшу провокацію на слухання.

Пам'ятаю професора, який через три місяці після пологів за партою в своєму кабінеті відкрив нам правду, тобто те, що він думає. Він довго думав, перш ніж відповісти в темному світлі, сповненому болю. Він не вдавався до кришталевої кулі. Більш обізнаний у медицині та людях, ніж багато хто з його колег, він сказав нам спокійним голосом, дивлячись на у очі:

(з «Двічі народженого» Джузеппе Понтіджа)

Прекрасна книга, видана в 2000 році, яка розповідає про непрості стосунки батька з сином, важким інвалідом через проблеми, що виникли під час пологів. Книга, оскільки вона ґрунтується на досвіді автора, випромінює правду з кожної сторінки та уникає будь-якої соковитої риторики, так само, як це робить Ісус, розмовляючи з Никодимом. Навіть істина є важким народженням, яке закликає нас мати справу з тим, що справді може надати життю сенс: любов'ю Бога.

І де ми на цій дорозі правди?

Середа 13 березня

Ми закінчуємо наш день, збираючись разом для молитви на добраніч.

Помолимося разом,
співаючи приспів Тезе:

*Ця ніч вже не ніч перед вами:
Темрява світить, як світло.*

Щоб прослухати,
введіть QR-КОД

Певна риторика світу запрошує нас до розваг,
задоволення, задоволення в грошах. І все це ви
хочете в нас вкрасти, закликаючи нас на хресну
дорогу. Чому Просвітіть нас. **Рит.**

Як легко нас обдурити. Темрява засліплює і
здається світлом, але потім маска спадає, і ми
опиняємося з гірким смаком у роті. Допоможи нам
викрити великий обман зла. **Рит.**

Ти, Господи, не прийшов, щоб щось у нас вкрасти.
Ти прийшов, щоб кожна людина, яка вірує в Тебе,
не пропала, але мала життя вічне. **Рит.**

Споглядаючи хрест, ми хочемо піднести наше
життя, жити себе Твоєю любов'ю, щоб засвідчити
всім, як прекрасно жити життям як даром,
отриманим і розділеним. **Рит.**

Четвер 14 березня

Ставимо запалену свічку в центрі столу,
Беремося за руки
І один молиться за всіх наступними словами.

Ми дякуємо Тобі, Господи, за цю їжу,
Який є вашим даром для підтримки нашого життя.
Ця свічка нагадує нам, що ти світла,
Правдиве світло, яке освітлює наше існування.
Дай нам побачити у твоєму світлі
Правду про себе, про нашу родину,
Про нашу спільноту, про кожного, кого ми зустрічаємо.
І правда, яку ти показуєш нам, це правда про хрест,
Тобто Того, Хто так полюбив нас, що дав нам Свого Сина,
Бо ми не заблукали, а знаходимо щастя в тобі.
Освітлюй наше життя!
В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа.
Амінь.

Якщо є діти, ми поділяємо зобов'язання, запропоновані на сторінці. 57.

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

Давайте послухаємо свідчення дона Єфрема, священника Fidei Donum на Кубі

«Усе тут бреше» — один із рефренів, які я все частіше чую на вустах людей на Кубі. «Тут все велика брехня»: програми новин, які щодня вихваляють Революцію (понад 60 років), економічні плани завжди ефективні (у той час як люди «незрозуміло» страждають від голоду), ідеологія, де критика чи альтернативні думки заборонені, люди, які тому звикли «бути обережними, як вони говорять», «говорити лише те, що мають». Говорити і «робити те, що вам кажуть»... або принаймні робити вигляд, що це робите! Багато хто вирішує втекти від цієї брехні, намагаючись емігрувати... а інші? Я вважаю, що місія Церкви на Кубі полягає в тому, щоб допомогти цим людям не боятися правди, відкрити Ісуса, Який допомагає нам звільнитися від лицемірства, жити як справжні та примирені люди.

Ми завершуємо молитвою “Богородице Діво щоб доручити їй пошук істини кожного чоловіка і кожної жінки.

**ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!**

Прочитаймо коментар до твору, обраного для супроводу четвертої седмиці Великого посту.

На зображенні Ісус, розп'ятий, мертвий. Його били, катували, бичували, ображали, знущалися, прибили та розп'яли за містом, яке зачинилося за ним, знову відкидаючи його. Після небувалих страждань, після довгої агонії Ісус помер. І його змучене, стиснуте тіло, змушене відчувати величезний біль, щоб мати можливість ще трохи подихати, звільняється, покидає себе. Тож, схоже, перемогли зло, ненависть і вовк (той, що в оригінальному творі з'являється поруч із розп'яттям). Щоб все було марно. Але щось стається: золоті обійми Отця – того Отця, який ніколи не покидав його, особливо в часи болю – вкладає його, огортає, зігріває своєю любов'ю. І ось руки Ісуса знову піднімаються,

Тепер давайте подивимось на зображення і дозволимо себе спровокувати те, що воно говорить кожному з нас.

руки простягаються вгору і вже не поранені. Вони цілі, це нові руки й руки, зроблені із золота божественності, кольору й суті Бога. Ісус виконав свою величезну місію і тепер знову займає своє місце. І з радістю та емоціями ми знаємо, що він переміг не силою, злістю, величезною ненавистю вовка, а спокоєм, солодкістю, невинністю та нескінченною любов'ю жертви, ягняти («інша тварина зображена праворуч»). Він переміг для себе і для всіх нас.

І незабаром він зійде в місце відсутності, в місце страждань, щоб дати спасіння навіть тим, хто жив до його народження. Перед смертю.

**ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!**

Наприкінці тижня розфарбуйте символ олівцями, щоб позначити етап подорожі!

нього ми не знаємо, як рухатися, не знаємо, куди йти. Було б непогано мати можливість пересуватися навіть у темряві, не ризикуючи отримати травму. Але для цього потрібне безпечне, правдиве, надійне керівництво. Ти, Господи, наш провідник!

З псалма 50

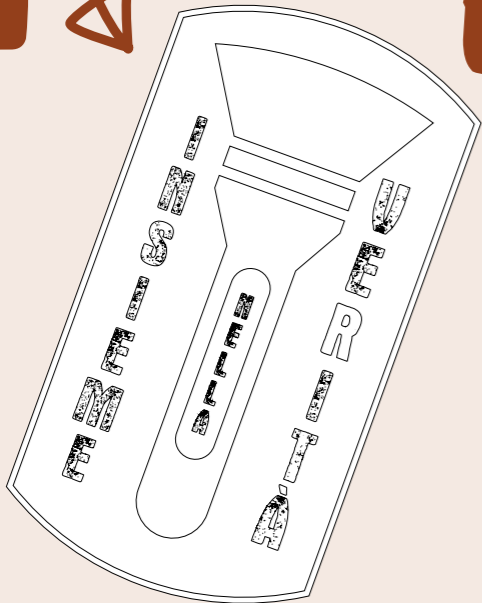
Помилуй мене, Боже, у великій любові
Твоїй;
У своїй милості зітри мої провини.
Очисти мене від усіх провин,
Очисти мене від мого гріха.
Я винна і визнаю це,
Мій гріх завжди переді мною.
Тобі одному я згрішив;
Я діяв проти твоєї волі.
Коли ти засуджуєш, ти справедливий,
Твої речення зрозумілі.
Серце чисте створи в мені, Боже;
Дай мені оновлений і непохитний дух.

Моліться в серці...

Господи Ісусе,
Ти світло для людини:
Підкажіть куди йти, як це зробити.
Ми часто плутаємось,
Ми точно не знаємо, що вибрати.
Твоє світло, твої жести і твої слова,
Вони освітлюють наш шлях.
Допоможіть нам йти шляхом, який ви нам показуєте.
Амінь.

Під час освячення столу

Ми тут, перед накрытим столом... Євангеліє цієї неділі говорить нам, що Ісус є правдивим світлом, яке освітлює наше життя. Сьогодні поставте свічку в центрі столу і запаліть її під час трапези. Це маленький знак того, що Ісус завжди є світлом у нашому житті.

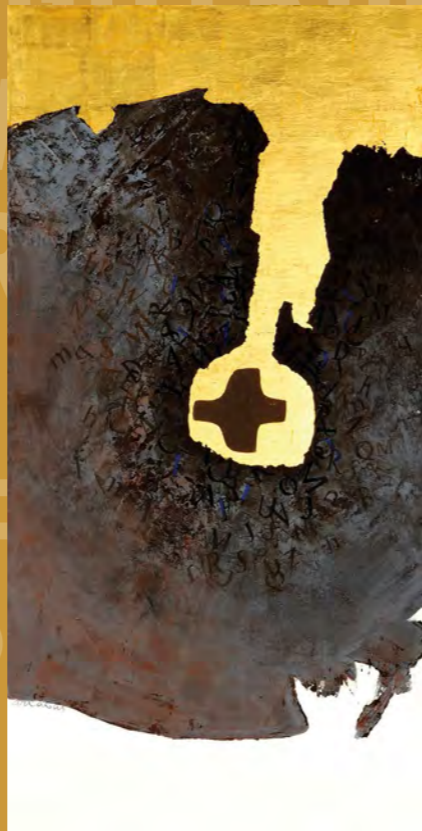
ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

РАЗОМ В ПОДАРУНОК

П'ЯТИЙ
ТИЖДЕНЬ

Аркабас (Жан Марі Піро),
Він відкрив їм Писання
з циклу "Паломники Емауса"
Полотно, олія, церква Воскресіння, Торре де
Ровері - Бергамо

3 Євангелія від Івана (12,20-26)

Деякі греки підійшли до Пилипа, який був із Віфсаїди Галілейської, і запитали його: «Пане, ми хочемо побачити Ісуса». Пилип пішов розповісти Андрію, а потім Андрій і Пилип пішли розповісти Ісусу. Ісус відповів їм: «Прийшла година прославитись Сину Людському. Поправді, поправді кажу вам: якщо пшеничне зерно, впавши на землю, не вмере, то воно залишиться одне; але якщо воно помре, то принесе багато плоду. Хто любить своє життя, той погубить його, а хто ненавидить своє життя на цьому світі, той збереже його для життя вічного. Хто хоче служити мені, нехай іде за мною, і де я, там буде і слуга мій».

Помолимося разом, кажучи: **Дякую, Господи!**

Тим, хто хотів побачити вас, щоб пізнати вас, ви запропонували притчу про пшеничне зерно, просячи вас упізнати себе в тому, що ви померли за любов. **Рит.**

Як пшеничне зерно має вмерти, щоб принести плід, так і Ти, пройшовши хресну дорогу, віддав нам своє життя. **Рит.**

Це ваша найглибша ідентичність: ви не тільки віддаєте себе нам, але ви є подарунком, який дає нам життя! **Рит.**

Прочитаємо коментар до святкового Євангелія.

Ісус пропонує образ пшеничного зерна, яке вмирає і приносить плід, «відповідаючи» тим грекам, які хотіли його побачити. Це свого роду виконання того, що було проголошено в Попільну середу: Господь не шукає людської видимості, але вирішує сховатися в надрах землі, померти за любов, віддати себе з правдивістю. Логіку дару, яку так часто «хизують», насправді кожному з нас надзвичайно важко зрозуміти: часто, даруючи себе, ми не шукаємо нічого іншого, крім самих себе. Ми ніби хотіли принести плід без смерті, без проходження хресної дороги, без Пасхи. Розпізнати Ісуса в таємниці пшеничного зерна означає отримати доступ до Його найглибшої ідентичності: Він не тільки дарує Себе, але й Сам стає даром!

Помолимося разом, кажучи: Господи, ми бажаємо вчитися від Тебе.

Помолимося разом, кажучи: **Господи, ми бажаємо вчитися від Тебе.**

Любити так, як ви любите нас, — це не емоція чи почуття, а дія: віддавати. **Рит.**

Який розмір подарунка? Притчею про пшеничне зерно ви говорите нам, що воно є життям, не менш ніж життям. **Рит.**

А ви далі говорите: «Коли хто хоче служити мені, нехай іде за мною, і де я, там буде і слуга мій». **Рит.**

Ми читаємо художній текст і коментар до нього як подальшу провокацію на слухання.

Тут він сам урвався в розмову, ніби здивований до овдовілої Марії; Залиште це з нею і скажіть думкою. Він затримався на мить; потім він їй, щоб трохи повеселитися з її дітьми. Але з склав тарілку з їжею, яка стояла на столі, і хорошими манерами, так; щоб не виявилось, додав туди трохи хліба, поклав тарілку на що ти їй милостиню даєш. І нічого не кажи, серветку і, взявши її за чотири кути, сказав якщо зустрінеш когось, і будь обережний, щоб своїй старшій дівчинці: «Візьми це». Він дав не образити».

їй флягу вина в другу руку і додав: «Іди сюди

(Алессандро Манцони, Заручена)

Проста родина, що складається з кравця, його дружини та численних дітей, повертається додому в неділю після проповіді відомого кардинала Федеріго Борромео. За столом господар будинку з ентузіазмом повторює почуті прекрасні слова, аж поки, говорячи, не перебиває себе, щоб надати змісту сказаному: він наказує своїй доньці принести трохи їжі бідному сусідові. Однак більше, ніж сам факт, вражає вказівка: «з хорошими манерами», ознака не лише щедрого подарунка, але й чуйності, делікатності та розсудливості, які повинні супроводжувати його. Щоденний стиль бути маленьким насінням, яке вмирає. **Які наші щоденні та конкретні жести дарування «в хороших манерах»?**

Ми закінчуємо наш день, збираючись разом для молитви на добраніч.

Помолимося разом,
співаючи приспів Тезе:

***Bonum est довіряти Domino
Добре сподіватися на Domino.***

На Бога добре довіряти,
Добре сподіватися на Бога.

Щоб прослухати,
введіть QR-КОД

Вони запитали Пилипа: «Ми хочемо побачити Ісуса». Боязко кажемо, ми хотіли б бачити Ісуса, зміцнюй нашу віру, щоб мати змогу справді зустрітися з тобою. **Рит.**

Щоб зустрітися з ним, Ісус показав нам дорогу притчі про пшеничне зерно: дорогу хреста і дорогу серця; шлях розбитого серця за любов. **Рит.**

Що ти приховуєш, Господи, під цією безмежною пристрастю своєю до людини, аж до Страстей Хресних? Твоя нестримна потреба любити, любити нас. **Рит.**

І ми довіряємо цій вашій любові. І як ти віддав життя за нас, так і ми тепер спробуємо віддати життя за наших братів. **Рит.**

По центру столу ставимо запалену свічку і шматочок хліба, Беремося за руки і один молиться за всіх наступними словами.

Дякуємо Господу за їжу, яку Ти даєш нам сьогодні. Цей хліб, який ви ставите на наш стіл. Нагадує нам притчу про пшеничне зерно: Якщо пшеничне зерно, впавши на землю, не вмирає, воно залишається одне; Але якщо воно помре, то принесе багато плоду. Ти дар, який приніс нам плід і хто просить нас стати плодом для інших. Допоможи нам померти від егоїзму і дарувати іншим любов, яку ми отримали від вас. Нехай ваша їжа додасть нам необхідних сил і віри. В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.

Якщо є діти, ми поділяємо зобов'язання, запропоновані на сторінці. 67.

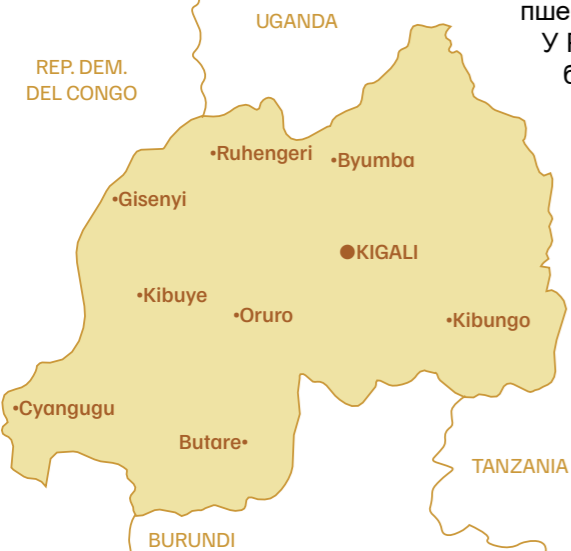

**ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!**

Давайте послухаємо свідчення Консуело, мирянської місіонерки з Руанди

Я Консуело, мирянська місіонерка в Руанді з 2007 року, і я керую денним центром, який приймає дітей, молодь і дорослих з обмеженими можливостями. Коли я прибув до Руанди, я намагався дозволити собі «померти», як це пшеничне зерно в євангелії, щоб відродитися з даром плоду. У Руанді я мав благодать бути, але, перш за все, отримати багато подарунків, наприклад, коли я був настільки злий на несправедливість, що побачив, що пішов у швидкому темпі, щоб спробувати вилити свій гнів; Біля медичної установи я зустрів маленьку дівчинку, яка була хвора (на її руці був слід від крапельниці), і вона підійшла мені назустріч, просто взявши мене за руку, щоб пройти разом. Своєю повільною ходою та посмішкою він ніби дав мені зрозуміти, що гнів, який я несучу в собі, зникне. Цей подарунок для мене дуже сподобався.

**Ми завершуємо молитвою
“Богородице Дівочо, довірити їй
всі дари, отримані в нашому житті.
в нашому житті, і які ми змогли бути і
дарувати іншим.**

Прочитаємо коментар до твору, обраного для супроводу п'ятої седмиці Великого посту.

Я вважаю, що цей образ є синтезом нашої віри. Зображенням, яке лише на перший погляд є простим, Аркабас зображує Землю, родючу землю, багату гумусом, темну, яка нагадує щойно зорані поля, відкривається, розколюється, стає лоном, щоб прийняти Сина Божого, який став людиною, якого ми впізнаємо з малий хрест, на якому він зображений. Це не золотий хрест, як завжди на образах цього художника, коли він хоче розповісти нам про присутність Ісуса. Цього разу він такого ж кольору, як земля, щоб сказати нам, що Син Божий є справжньою людиною, такою ж людиною, як кожен із нас. Проте золото присутнє і говорить нам (показує нам) любов і ніжність Бога, який огортає і обіймає свого сина, щоб супроводжувати його в його новому житті, щоб довірити його дівчині, сповненій любові. Син Божий серед нас. Світло серед нас. Слово є серед нас і розповсюджується на Землі, малюючи,

Тепер давайте подивимося на зображення і дозволимо себе спровокувати те, що воно говорить кожному з нас.

ліплячи, гравіруючи нескінченні літери різних алфавітів і мов, тому що кожна мова, якою розмовляють люди, повинна вміти розуміти Слово. Літери, написані в цьому колі землі, — це слова, які Ісус сказав, щоб вони могли дійти до нас. І це слова любові, прощення, які говорять про Бога, який є батьком для кожного. Батько, сповнений любові до нас, усіх своїх дітей.

Чоловік Ісус прожив своє земне життя до кінця, до своїх страстей і смерті. Тоді він знову піднявся. Цей маленький хрест землистого кольору повернувся додому, перетворений на золото, яке належить Ісусу/Богу. Але Він не залишив нас самих: Він залишив нам кожен жест і кожен вибір свого земного життя, щоб служити нам прикладом і керівництвом. Він залишив нам свою любов у кожній літері своїх слів. Він залишив нам Себе, тіло і кров, у розломленому хлібі та спільному вині.

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

Наприкінці тижня розфарбуйте символ олівцями, щоб позначити етап подорожі!

З маленького насіння народжується велика рослина; але для цього потрібен час, пристрасть, турбота... Зміна, яку ми б хотіли відбутися в нашому житті: наблизитися до Тебе, Господи, крок за кроком, віддатися Тобі, дозволити Твоєму Слову вести нас.

З псалма 50

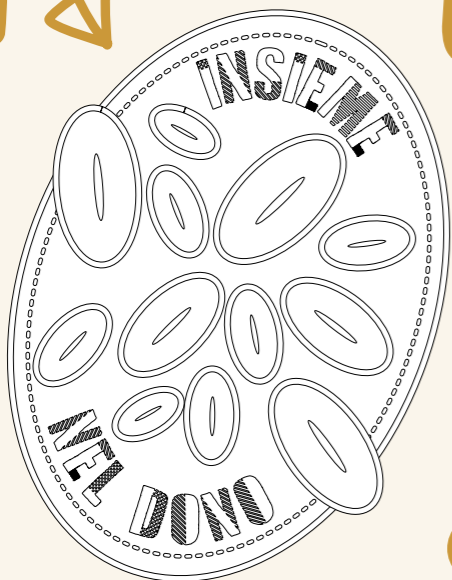
Помилуй мене, Боже, у великій любові
Твоїй;
У своїй милості зітри мої провини.
Очисти мене від усіх провин,
Очисти мене від мого гріха.
Я винна і визнаю це,
Мій гріх завжди переді мною.
Тобі одному я згрішив;
Я діяв проти твоєї волі.
Коли ти засуджуєш, ти справедливий,
Твої речення зрозумілі.
Серце чисте створи в мені, Боже;
Дай мені оновлений і непохитний дух.

Моліться в серці...

Господи Ісусе,
Навчи нас, що кожне зерно приносить плід
Повинен померти в землі:
Тільки так може народитися і вирости рослина, квітка.
Господи, ти зробив те саме зі своїм життям:
Ти загинув для нас, ти був як зерно
Кинули на поле, що принесло плід.
Допоможи і нам віддати себе, зробити щось для інших,
Думати не лише про себе, а й про добро для всіх. Амінь.

Під час освячення столу

Ми тут, перед накритим столом...
У Євангелії цієї Неділі Ісус говорив про пшеничне зерно. Хліб - це плід багатьох зерен, які, будучи змолотими, утворюють борошно, з якого хліб. Сьогодні візьміть хлібину і розламайте її на стільки шматочків, скільки людей за столом. Кожен бере шматочок і їсть його.

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

РАЗОМ У СТРАСТЯХ

СТРАСНИЙ
ТИЖДЕНЬ

Аркабас (Жан Марі Піро),
Обурення Христа Царя,
Полотно, олія, церква Святого
Гуга де Шартрез - Ізер

Вербна неділя

Неділя 24 березня

3 Євангелія від Марка (15,33-39)

Коли був полудень, стало темно по всій землі до третьої години дня. О третій годині Ісус скрикнув гучним голосом: «Боже мій, Боже мій, чому Ти мене покинув?» Почувши це, деякі з присутніх сказали: «Ось покличте Ілля!». Один побіг змочити губку в оцті, начепив її на очерет і дав йому пити, кажучи: «Почекай, подивимось, чи прийде Ілля, щоб він спустився». Але Ісус, голосно скрикнувши, помер. Завіса храму розірвалася надвоє, зверху вниз. Сотник, який був перед ним, побачивши, як він так помирає, сказав: «Воістину цей чоловік був Сином Божим!».

Помолимося разом, кажучи: **Господи, допоможи нам визнати Тебе Сином Божим.**

Іноді здається безглуздим думати, що язичницький сотник був єдиним, хто визнав тебе Сином Божим у тій абсурдній смерті. **Рит.**

Нам також іноді важко визнати вас розп'яттям, яке спасає: ми часто говоримо це лише словами, але повірити в це важче. **Рит.**

Ми хочемо постати перед вами з відкритим серцем, щоб дізнатися, ким ви є для нас насправді. **Рит.**

Прочитаємо коментар до святкового Євангелія.

Страсті Господні, які ми чуємо на початку Страсного тижня і які ми знову слухатимемо – у версії Івана – у Страсну п'ятницю, займають багато місця в Євангелії. У ньому докладно розповідається, аналізуються почуття героїв і розкривається, як кожен став перед таємницею Розп'яття. Існує амбівалентність почуттів: ким насправді є Ісус? Як розпізнати Його як улюбленого Сина в годину смерті? Дивно, що саме сотник, язичник, визнає в ньому Сина Божого. Кожен із нас запрошений на початку Страсного тижня прийняти слова цієї людини своїми, стоячи біля підніжжя Розп'яття.

Помолимося разом, кажучи: **Нехай спасе нас Твоя любов, Господи!**

Ваша пристрасть спантеличує нас. Одну мить натопв хвалить вас, а наступної миті вони кричать: «Розіпни його». Прости нашу крихкість. **Рит.**

П'єстро зраджує тебе. Пілат запитує вас. Але ти вже нічого не відповідаєш. Ви повністю віддаєте себе Отцеві. **Рит.**

Звисаючи з дерева, підвішена між небом і землею, мовчання стає словами та передає життя поза межами смерті. **Рит.**

Ми читаємо художній текст і коментар до нього як подальшу провокацію на слухання.

Святий Павло казав собі, що християнство запустило у світ істину, яку ніщо не зупинить, тому що ще раніше воно було в глибині сумління і тому, що людина відразу впізнала себе в ньому. Це: Бог врятував кожного з нас, і кожен з нас вартий крові Бога.

(Джордж Бернанос, Щоденник сільського священика)

Ми на останньому моменті, розборках. Ісус обирає любити цілковито, вірний Отцеві, вірний кожному зі своїх братів. Завдяки цій вірності любов перемагає смерть і відкриває кожному з нас шлях до життя.

Що це означає для кожного з нас?

Прочитаймо коментар до твору, обраного для супроводу Страсної седмиці.

Людина, яку нам показує Аркабас, зазнала всіх страждань: бичована, спустошена, знищена. Але на цьому обличчі немає сліду ні від бичів, ні від ран, завданих тернами того жакливого вінця. Обличчя Ісуса усвідомлене, напружене, рішуче і водночас болісно напружене, непорушне.

Руки Ісуса, який лише кілька годин тому розломив хліб і налив вина, зв'язані, покинуті; вони втратили чутливість, ті руки, і тепер вони майже схожі на голубині крила, у яких немає більше сили, немає більше життя. Зв'язані, як ноги жертвних ягнят, які не повинні втекти. Але це ягня ніколи не втече, воно просто сидить, безпорадне, беззахисне, ображене і замучене. Для кохання.

Червона шерсть позначена плямами та вигравірувана в кількох місцях. Є плями від плювок катів; є криваво-червоні плями, які також перейшли з закатованого тіла Ісуса на тканину. А ще є слюзи, чіткі, рішучі, вражаючі та точні, як удари, які їх спричинили, які могли сильно вплинути на тканину, а

також на плоть. Одна з рожків ніби закриває верхній край плаща від нижнього, щоб він не відкрився: така собі драматична шпилька, колюча, зроблена з ненависті та презирства. Страшна краса, так само жакливо все, що оточує цю людину, як плями плювок, спрямовані на ту саму людину, яка ще кілька годин тому ходила вулицями міста, заспокоюючи тугу, зцілюючи недуги, даруючи надію і життя. Ессе homo. І біля його обличчя з'являється сяючий золотий хрест, із золота Бога, який тут, поруч із його сином, поруч із чоловіком, який є його сином; хрест, який показує, також через зім'яту матеріальність сусального золота, муку Батька перед величезними стражданнями його сина, які ще на початку.

Таким чином, на хрест, який є Богом, який є Батьком, Аркава кидає пляму крові, крові цього сина і кров'ю кривавленого серця Батька. Чорне тло, подане сильними, щільними, рішучими, переривчастими мазками, є темрявою, яка опустилася в серця багатьох у Єрусалимі його часу та досі.

Тепер давайте подивимося на зображення і дозволимо себе спровокувати те, що воно говорить кожному з нас.

Наприкінці цих перших днів Страсного тижня, розфарбуйте кольоровими олівцями символ, щоб позначити етапи подорожі!

Ісус в'їжджає в Єрусалим, алюючи людьми, які розмахують пальмовими гілками. Ми помахали оливковими гілками, Господи, щоб прославити Тебе. Ми хочемо кричати від радості, коли Ти проходиш повз, Ісусе, і залишатися вірними Тобі завжди, а не тільки в щасливі хвилини.

Моліться в серці...

Тебе всі славлять і «Осанна!» кричать, Вони зустрічають тебе, як короля, Пальми та оливкові гілки хвиля. Тебе ми теж часто славимо, Ми раді, Але іноді ми забуваємо молитися тобі І ми покидаємо вас. Допоможи нам цього Страсного тижня Бути вірним у молитві І щоб супроводжувати вас на хресній дорозі. Амінь

Помолимося разом, співаючи приспів Тезе:

*Laudate, omnes gentes,
laudate Dominum.
Laudate, omnes gentes,
laudate Dominum.*

Хваліте Господа всі люди.
Хваліте Господа всі люди.

Щоб прослухати, введіть QR-КОД

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

РАЗОМ НАМТЯ ПРИКЛАД

ЧИСТИЙ
ЧЕТВЕР

Аркабас (Жан Марі Піро),
Миття ніг,
Із циклу «Страсті-Воскресіння».
Полотно, олія, Монтейгу – Бельгія

Прочитаймо коментар до твору, обраного для супроводу Великого четверга.

Обличчя не видно. І навіть не повна фігура. Проте цей образ неймовірно сильний. У ній розповідається про чоловіка, який пішов на вечерю зі своїми друзями, добре знаючи, що це буде останній шанс побути з ними; і що, побачивши, що господар дому не потурбувався призначити слугу мити ноги гостям, як це завжди робилося, він приймає абсурдне рішення. Він просить тканину, яку зав'язує на талії, щоб не промокнути, свою туніку, тазик і трохи води, і запрошує друзів підійти ближче, щоб він міг помити їм ноги. Ісус стає слугою, стає смиренным, турбується, піклується.

Але Петро протестує, Петро бунтує: «Ні, ти ніколи не обмиєш моїх ніг!», — каже він Ісусові, вражений тим, що він виступає замість слуг. Слова відповіді Ісуса, однак, є вирішальними, вони не залишають порятунку. «Якщо ти не дозволиш мені помити тобі ноги, ти більше не будеш моїм другом». А П'єтро опускає голову

й киває.

Аркава одягає Ісуса в туніку кольору крові, яку він незабаром проллє, і показує нам, що він стоїть на колінах на землі, у той момент, коли він піднімає ногу Петра з умивальниці до себе, з якої все ще капає вода. Однією рукою він тримає ногу піднятою, а іншою починає її витирати, поки вода з чистої ноги капає в тазик, який ніби рухається назовні від пилу, який донедавна бруднив цю ногу, як і всіх мандрівників.

Делікатні й уважні руки Ісуса доглядають за стопою Петра. Майже ніби Ісус, знаючи, що його друг скоро зрадить його, вже хотів сказати йому: Я стираю твій гріх, Я піклуюся про тебе, бо ти дорогий мені.

П'єтро напевно запам'ятає цей жест за кілька годин у дворі. Але, сповнений страху, він заперечить, що знає Ісуса з Назарету. Поки півень не накинє на нього біль і почуття провини, яке ніколи його не покине.

Ora guardiamo l'immagine e lasciamoci provocare da ciò che dice a ciascuno di noi.

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

3 Євангелія від Івана (13, 4--5.12-15)

Під час обіду він встав з-за столу, роздягнувся, взяв рушник і обв'язав його навколо талії. Тоді він налив води в умивальницю і почав обмивати ноги учням і витирати їх рушником, на якому був одягнений.

Коли Він умив їм ноги, вдягнувся, знову сів і сказав їм: «Чи розумієте, що Я для вас зробив? Ви називаєте мене Учителем і Господом, і ви маєте рацію, тому що я є таким. Отже, коли я, Господь і Учитель, умив вам ноги, то й ви повинні один одному вмивати ноги. Справді, я дав вам приклад, щоб і ви чинили так, як Я зробив вам».

Помолимося разом, кажучи: **Дякую Тобі, Ісусе: Твій приклад — наша дорога.**

Ваша остання вечеря, глибокий досвід дружби, довіри та жертви життя, відновлюється сьогодні з нами. **Рит.**

Умивши ноги учням, Ти сказав: «Я дав вам приклад, щоб і ви чинили так, як Я вам зробив». **Рит.**

З вами ми хочемо навчитися святкувати Євхаристію в житті, служити один одному зі смиренням, дарувати життя нашому братові. **Рит.**

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

*Наприкінці дня
розфарбуйте кольоровими
олівцями символ,
щоб позначити етапи подорожі!*

Моліться в серці...

Господи ти поставив себе
До послуг ваших друзів
Миття ніг.
Ось чому ви нас навчаєте:
Допомога іншим,
Пробач, посміхнися,
Діліться, дружить.
Допоможи нам служити оточуючим,
Віддати все, як ти
Своїм життям і своїм тілом. Амінь.

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

Помолимося разом,
співаючи приспів Тезе:

О... обожнювач Те, Доміне. (BIS)

О... ми обожнюємо тебе, Господи.

Щоб прослухати,
введіть QR-КОД

РАЗОМ У СМЕРТІ

СТРАСА
П'ЯТНИЦЯ

Аркабас (Жан Марі Піро),
Людина скорботи
Полотно, олія, приватна колекція
Arcabas (Франція)

Прочитаймо коментар до твору, обраного для супроводу Страсної п'ятниці.

Ніхто не може залишитися байдужим до цієї постаті... перед обличчям стількох мук залишається лише тиша. І молитва. Чоловік перед нами багато постраждав; його тіло кували і принижували, лютували проти нього, який не бунтував, не проклинав, не боронився. Цю людину розп'яли: ми не можемо відвести очей від жакливих ран, які залишили цвяхи на його зап'ястях і щиколотках, від багряних синців, які їх оточують, від крові, яка все ще продовжує текти з них. Ми не можемо відірвати очей від тернового вінка, який був покладений на його голову, щоб більше мучити його, але також і знущатися над ним. Ми не можемо відірвати очей від його торсу, позначеного ударами бича, які часто були настільки жорстокими, що змушували засудженого помирати, таким чином уникаючи розп'яття, смерті, яка вважалася недостойною, «справедливою»

лише для людей, яких не любив Бог («Проклятий, хто висить на дереві», Вт 21, 23). Цього чоловіка вже немає на хресті, відбитки якого він має на своєму тілі. Він не на хресті, тому повинен бути мертвим. Але його спустошене обличчя все ще живе, а його опухлі очі поглинені, все ще сповнені болю. Ні сліду осуду, осуду, докору. Ті очі, ще загублені в стражданнях, але які вже подолали й перемогли смерть, знову виражають любов до нас, до кожного з нас. Бог Отець, який страждає за страждання Сина, послав сумуючих ангелів, які помалу, щоб не додавати болю до болю, стають біля обличчя Ісуса і тримають на його голові корону Царя. Що Він є вінцем, який певним чином народжується з тієї жакливої тернини, яка незабаром зникне Страждаючий Слуга, каже Августин, став переможцем, бо був жертвою.

Тепер давайте подивимося на зображення і дозволимо себе спровокувати те, що воно говорить кожному з нас.

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

РАЗОМ

ЗАМТ

СТОЛОМ

ВЕЛИКДЕНЬ
ВОСКРЕСІННЯ

Аркабас (Жан Марі Піро),
Коли він сидів з ними за столом,
з циклу "Паломники Емауса"

полотно, олія, церква Воскресіння, Торре де Ровері – Бергамо

Прочитаймо коментар до твору, обраного для супроводу Великодня.

Мандрівник прийняв запрошення і зупинився в заїжджому дворі з двома, які разом з ним йшли в Емаус. Вони переступили поріг і сіли за стіл, який тут же просто, але акуратно накрили. Дивний стіл, у якого ніби немає ніжок, який ніби підвішений і підтримується лише колінами трьох гостей. Той, що справа, сидить на такому ж дивному, дуже легкому стільці, у якого ми бачимо лише три ніжки, надто тонкі, щоб витримати вагу людини. Той, що ліворуч, сидить, схрестивши ноги, але ми не розуміємо, куди він схиляється, як і у центрального героя.

Стіл накритий: стоять тарілки, склянки, корзинка з хлібом, супниця з кришкою, щоб вміст було теплим. Є також тригілковий канделябр, свічки якого тягнуть маленькі чорні вогники.

Чоловік справа, можливо, Клеопа, наливає собі вина, але не зводить очей з гостя, дивлячись на нього з глибоким інтересом і великою увагою; інший чоловік, який залишається в тіні, підтримує обличчя однією рукою, а іншою тримає склянку.

Тепер давайте подивимося на зображення і дозволимо себе спровокувати те, що воно говорить кожному з нас.

Він теж дивиться на чоловіка, який сидить між ними, але робить це з дещо розсіяним, дещо поверхневим виразом.

Чоловік у центрі має напружений вираз, його очі заплющені, обличчя спокійне та напружене. Він щойно розкрив руки і за мить благословить хліб і вино. Наша увага прикута до вмісту його тарілки: хліб, який він щойно розламав, має червону скоринку, як той, що в кошику.

Це буде саме жест благословення, який дозволить учням розпізнати свого Вчителя, Ісуса, у своєму супутнику подорожі. Ми вже знаємо, що це Ісус, але дивимось на Його обличчя з хвилюванням; ми можемо тільки уявити, що відчують учні, коли зрозуміють, що там, за власним столом, мають свого Господа, Того, смерть якого вони оплакували кілька днів.

Ісус хоче ще раз дати своєму народу зрозуміти, що Він завжди буде поруч з ними, що Він ніколи їх не залишить. Нехай той хліб і вино завжди будуть для них, як його любов, яка ніколи не згасне.

3 Євангелія від Луки (24,28-34)

Коли вони наблизилися до села, куди прямували, він вдавався так, наче йшов далі. Але вони наполягали: «Залишайтеся з нами, бо вже вечір і день уже кінець». Він увійшов, щоб залишитися з ними. Коли він був з ними за столом, він узяв хліб, прочитав благословення, поламав його і дав їм. Тоді їхні очі відкрилися, і вони впізнали Його. Але він зник з їхніх очей.

Вони, не зволікаючи, вийшли й повернулися до Єрусалиму, де знайшли зібраних Одинадцятьох та інших, що були з ними, які говорили: «Воістину воскрес Господь і з'явився Симону!».

Помолимося разом, кажучи:

Допоможи нам розпізнати тебе, щоб насолоджуватися твоєю присутністю.

Коли нам сумно і зневірено, ти наближаєшся до нас, як мандрівник на нашому шляху. Господи, відкрий нам очі! **Рит.**

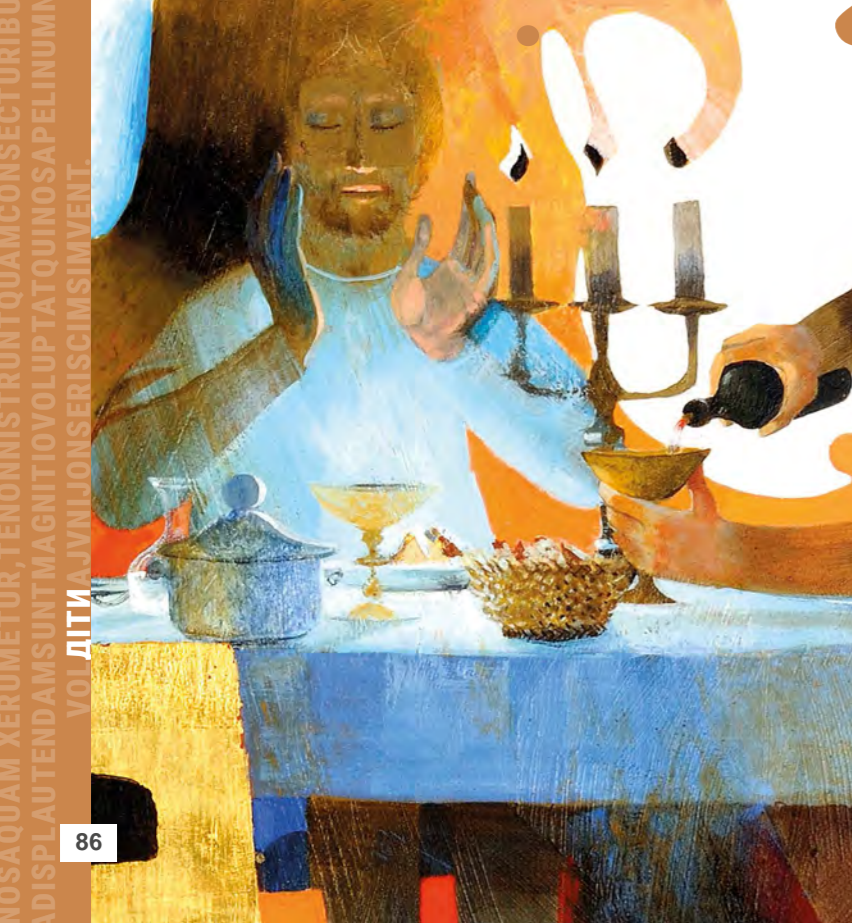
Коли ти ламаш хліб для нас, ти причащаєш нас тобою. Господи, усвідоми нас! **Рит.**

Слухання Твого Слова і Євхаристія в центрі нашого життя – це два столи, які спонукають нас зустрічати Вас і визнавати Вас нашим супутником у подорожі. Дякую вам сер! **Рит.**

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

Наприкінці дня
розфарбуйте кольоровими
олівцями символ.
щоб позначити етапи подорожі!

Моліться в серці...

Господи Ісусе, ми також приходимо шукати Тебе:
Ось гріб порожній!
Господь життя не міг померти,
Його любов не могла закінчитися.
Дякую Ісусе, бо Ти воскрес!
Ти вчиш мене, що життя сильніше,
Що любов перемагає смерть.
У цей день Великодня
Ми теж приходимо вас шукати:
Дай нам радість, надію і віру. Амінь.

Щоб прослухати,
введіть QR-КОД

Помолимося разом,
співаючи приспів Тезе:

*Surrexit Dominus vero. Алілуя, алілуя.
Surrexit Christus hodie. Алілуя, алілуя.*

Воістину воскрес Господь. Алілуя, алілуя.

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

ДІТИ

РАЗОМ У СВІДЧЕННІ

П'ЯТИДЕСЯТНИЦЯ
ГОСПОДНЯ

Аркабас (Жан Марі Піро),
Анастасій,
Із циклу «Страсті-Воскресіння».
Полотно, олія, Монтейгу – Бельгія

Прочитаймо коментар до твору, обраного для супроводу П'ятидесятниці.

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

Хрест, яким є Ісус, знову спускається з небес, куди він щойно повернувся. Він спускається до місця, де його друзі збираються в молитві, щоб згадати його. Пам'ятати його слова, кожен окремий жест, кожну мить, прожиту разом. Пам'ятати і не «втрачати» нічого з того, що їм дав Ісус.

Саме в один із цих моментів разом сильний вітер відкриває місце для форм, які вриваються: Ісус приносить із собою Духа Божого, який у вигляді вогню охоплює всіх присутніх, змінюючи їх назавжди.

Сила Духа поширюється на них і наповнює їх,

даючи їм ту відвагу, яку неймовірна і ганебна смерть Ісуса стерла. Тепер вони відчувають сильнішу, у своїх серцях радість від того, що були друзями Ісуса, що так довго бачили і слухали Його. Вони відчувають потребу поділитися своїми знаннями про Ісуса з усіма і вирішують покинути ці стіни, серед яких вони ховалися, і піти у світ.

Дух дає їм інший дар: розуміти мови всіх і бути зрозумілими всіма. Щоб Слово досягло і увійшло в серце кожного. Апостоли, учні, друзі Ісуса розлучаються: кожен піде іншим шляхом, усі з тією самою метою.

Тепер давайте подивимося на зображення і дозволимо себе спровокувати те, що воно говорить кожному з нас.

3 Євангелія від Івана (15,26-27. 16,12-15)

У той час Ісус сказав до своїх учнів:

«Коли прийде Утішитель, якого Я пошлю вам від Отця, Дух правди, що від Отця походить, Він свідчитиме про Мене; і ти свідчиш, бо ти був зі мною від початку. Я маю ще багато чого сказати тобі, але наразі ти не в змозі нести цей тягар. Коли ж прийде Він, Дух істини, наставить вас на всю правду, бо не буде говорити сам від себе, але буде говорити все, що почує, і сповістить вам майбутнє».

Помолимося разом, кажучи: **Господи, зроби нас своїми свідками.**

З даром Духа ваша любов розливається по всій землі і сходить у глибину кожного серця. **Рит.**

Наповнені життям, учні відчувають у своїх серцях бажання нести добру новину Євангелія всім. **Рит.**

Дай і нам любов, здатну населяти реальність і свідчити в щоденному житті про радість бути Твоїми дітьми. **Рит.**

ВІДКРИТО
ЗАСЛОНКА!

SULLA STRADA

Введіть QR-код
щоб послухати
пісню
на Spotify

Пропонуємо цю пісню, яка супроводжувала нас влітку 2016 року, як додатковий молитовний інструмент для нашої великопісної подорожі, щоб вона супроводжувала нас на шляху до Господа.

Osservo l'orizzonte argento dentro al blu
e la luna che si viene a specchiare,
diventa grande la paura, sempre più,
come il mare che dovrò attraversare
Socchiudo gli occhi e chiedo che sarà di me?
Che domani troverò ad aspettarmi?
Quante certezze ancora dovrò perdere,
per trovare un posto dove fermarmi?

**Sulla strada, dovunque vada,
so che mi vedrai passare
Sulla strada, comunque vada,
sento che T'incontrerò.**

Lo schermo è spento e si attutisce anche il ronzio
di milioni di noiose parole,
asciutte come pietre al sole, mentre io
cerco l'acqua che mi può dissetare.

**Sulla strada, dovunque vada,
so che mi verrai a cercare
Sulla strada, comunque vada,
sento che T'incontrerò.**

Guardando l'alba vedo il mondo intorno a me
ed il sole che accarezza il sentiero.
Riprendo il viaggio, forse oggi arriverò
a una casa che sia casa davvero
a una casa che sia casa davvero.

**Sulla strada, dovunque vada,
so che mi vedrai passare
Sulla strada, comunque vada,
sento che T'incontrerò.
Sulla strada, dovunque vada,
so che mi verrai a cercare
Sulla strada, comunque vada,
sento che T'incontrerò
So che T'incontrerò.**

Cosa vuoi che veda? Dove vuoi che vada?
Cosa devo fare per trovare la mia strada?

ДЯКУЮ ЗА СПІЛЬНУ ПРОГУЛЯНКУ!

ЗАВДЯКИ:

Дону Доріано Локателлі за коментарі до святкового Євангелія
Марії Альбіні за літературні провокації
Сестра Малет, Вальтер, Монс. Еугеніо, Дон Єфрем, Консуело
Для місіонерських свідчень

Фонд Адріано Бернареджі та Спільнота Назарет для іконографічних досліджень
Ізабель і Етьєну Піро за люб'язний дозвіл на використання зображень для цієї публікації.

Р.Ф. для коментарів до художніх творів

Олів'єро, Стефанія, Дон Джорджо,
Франка, Дон Массімо,
Джованна, Дон Джанлука,
Дон Серхіо, Федеріка, Джованні та Крістіан
За їх цінну та постійну співпрацю